

Πρόγραμμα τῶν κατὰ τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν τοῦ 1879 — 1880 ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ παραδοθησομένων μαθημάτων:

- Τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς — Καθηγηταί.
1. Δαμαλάς Ν. — Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Καιν. Διαθήκην. Ἑρμηνείαν εἰς τὰ τρία πρώτα Εὐαγγέλια καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους.
  2. Διομήδης Α. — Ἑκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ Συμβολικὴν.
  3. Καλογεράς Ν. — Ποιμαντορικὴν καὶ χριστ. ἀρχαιολογίαν.
  4. Παυλίδης Π. — Ἑρμηνείαν εἰς τὸν προφήτην Ἠσαΐαν. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Π. Διαθήκην. Ἑβραϊκὴν γραμματικὴν.
  5. Ρώσης Ζήκος. — Δογματικὴν, Χριστιανικὴν ἠθικὴν, ἔγκυκλοπαιδείαν τῆς Θεολογίας.

- Υφηγηταί.
1. Κωνσταντινίδης Π. — Πατρολογία.
  2. Μεσχάκης Ι. — Ἑκκλησιαστικὴν ῥητορικὴν, Φροντιστήριον, Ῥητορικὰ ἀσκήσεις.
  3. Σούφρας Σ. Π. — Απολογητικὴν, Ἱστορίαν τῶν δογμάτων.

- Τῆς Νομικῆς Σχολῆς — Καθηγηταί.
1. Δαμασκηνός Ν. — Γαλλικὸν δίκαιον.
  2. Θεοφανόπουλος Δ. — Ῥωμαϊκὸν δίκαιον, κληρονομικὸν δίκαιον.
  3. Κόκκινος Ε. — Διαιτητικὸν δίκαιον.
  4. Κωστής Κ. — Ἑρμηνείαν τοῦ ποινικοῦ δικαίου.
  5. Οἰκονομίδης Β. — Ἑρμην. τῶν τίτλων τοῦ Πανδέκτου.
  6. Παπαρρηγόπουλος Π. — Ἀστικὸν δίκαιον τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Βυζαντινῶν.
  7. Ράλλης Γ. — Ἐμπορικὸν δίκαιον.
  8. Σούτσος Δ. Γ. — Περὶ κοινωνικῆς πλουτολογίας.
  9. Στεφάνης Σ. — Συνταγματικὸν δίκαιον.
  10. Φρεαρίτης Κ. — Εἰσηγήσεις τοῦ βωμαιοῦ δικαίου, Ἑκκλησιαστικὸν δίκαιον.
  11. Ψαρῆς Ε. — Πολιτικὴν δικονομίαν.

- Υφηγηταί.
1. Ἀγγελάκης Κ. — Διοικητικὸν δίκαιον.
  2. Ἀδαμόπουλος Τ. — Πολιτικὴν οἰκονομίαν, Καταστατικὴν.
  3. Ζωγράφος Ι. — Δημοσιονομίαν.
  4. Καζάκης Ν. — Φυσικὸν δίκαιον.
  5. Οἰκονομίδης Α. — Οἰκονομικὴν νομοθεσίαν καὶ πολιτικὴν οἰκονομίαν.
  6. Στοβίτης Α. — Συνταγματικὸν δίκαιον.
  7. Φλογαίτης Θ. — Συνταγματικὸν δίκαιον.

- Τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς — Καθηγηταί.
1. Διγινιῆς Δ. — Εἰδικὴν νοσολογίαν καὶ θεραπευτικὴν.
  2. Ἀναγνωστάκης Α. — Περὶ ὀφθαλμικῶν παθῶν, Ὀφθαλμιατρικὴν κλινικὴν.
  3. Ἀρεταῖος Θ. — Χειρουργικὴν παθολογίαν καὶ κλινικὴν.
  4. Ἀφεντούλης Θ. — Φαρμακολογίαν.
  5. Βενιζέλος Μ. — Μαιευτικὴν, Νοσήματα τῶν γυναικῶν.
  6. Βιτζάρης Α. — Παθολογίαν τῶν παιδῶν. Ἱστορίαν τῆς Ἱατρικῆς.
  7. Βουσάκης Κ. — Ἱατρικὴν φυσιολογίαν.
  8. Γεωργαντιῆς Α. — Ἱατροδικαστικὴν, Τοξικολογίαν.
  9. Δαμιανός Γ. — Ἀνατομίαν.
  10. Δηλιγιάννης Κ. — Εἰδικὴν παθολογίαν καὶ θεραπευτικὴν.
  11. Ζίβνης Α. — Κλινικὴν τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν.
  12. Ζωχίδης Ι. — Φυσιολογίαν.
  13. Ἰωάννου Π. — Χειρουργικὴν μετὰ τοπογραφικῆς ἀνατομίας. Ἀσκήσεις χειρουργίας καὶ τοπογραφικῆς ἀνατομίας ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε τυγχάνοντων πτωμάτων.
  14. Καραμήτσας Γ. — Εἰδικὴν νοσολογίαν, Ἀστυκλινικὴν.
  15. Κυριακός Π. — Ἐγκυκλοπαιδείαν καὶ μεθοδολογίαν.
  16. Μαγγίνας Σ. — Χειρουργικὴν παθολογίαν.
  17. Μακκῆς Γ. — Κλινικὴν Ἱατρικὴν.
  18. Μπαλάνος Σ. — Ὑγιεινὴν, Συφιλιδικὰ νοσήματα.

19. Ὀρφανίδης Δ. — Ἀστυκλινικὴν.
20. Πάλλης Α. — Ἱατροδικαστικὴν.
21. Πρετινιέρης Τ. Χ. — Κλινικὴν Ἱατρικὴν.
22. Πρινάρης Ρ. — Γενικὴν νοσολογίαν.
23. Χατζημιχάλης Μ. — Γενικὴν καὶ παθολογικὴν ἀνατομίαν. Ἀσκήσεις μικροσκοπικὰς.

- Υφηγηταί.
1. Βάμβας Ι. — Δημοσιονομικὴν.
  2. Δελλαπόρτας Ν. — Ὀφθαλμολογίαν.
  3. Καρέλλης Δ. — Γυναικολογίαν.
  4. Κόνσολας Δ. — Μαιευτικὴν.
  5. Λαμπαδάριος Ν. — Νοσήματα τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἠλεκτροθεραπευτικὴν.
  6. Λούης Τ. — Χειρουργίαν. Ἀσκήσεις χειρουργίας ἐπὶ διαρκούντων πτωμάτων.
  7. Μακκῆς Ν. — Εἰδικὴν παθολογίαν. Νοσήματα τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.
  8. Ὀλύμπιος Χ. — Ἀνατομίαν.
  9. Παπαζωάννου Α. — Συστηματικὴν ἀνατομικὴν.
  10. Πατριῆς Π. — Χειρουργικὴν παθολογίαν.
  11. Σκιαδαρῆς Σ. — Χειρουργικὴν παθολογίαν.
  12. Τζαννετόπουλος Γ. — Γυναικολογίαν.
  13. Χατζίσκος Κ. — Μαιευτικὴν.

- Τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς. — Καθηγηταί.
1. Ζαβιτανός Γ. — Ἀσκήσεις ἐν τῇ φαρμακευτικῇ φροντιστηρίῳ. Φαρμακευτικὴν πειραματικὴν χημείαν.
  2. Καστόρης Ε. — Περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐλεγκτικῆς ποιήσεως. Τὰ τῆς λατρίας τοῦ θεοῦ κατ' Ἑλληνας.
  3. Κοκκίδης Δ. — Θεωρητικὴν καὶ σφαιρικὴν ἀστρονομίαν.
  4. Κόντος Κ. — Ἑρμηνείαν τοῦ Σοφοκλέους Φιλοκτήτου. Παικιογραφικὰ προβλήματα καὶ ἄσκησιν εἰς τὸ ἑλληνιστὶ γράφειν.
  5. Κοτζιάς Ν. — Ἱστορίαν τῆς φιλοσοφίας.
  6. Κουμανούδης Σ. — Ἑρμηνείαν Ἱστοριῶν Τακίτου. Ἀσκήσιν εἰς τὸ λατινιστὶ γράφειν.
  7. Κωζικηδὸς Δ. — Διαφορικὸν καὶ ὁλοκληρευτικὸν δικο-λογισμὸν.
  8. Λάκων Β. — Ἀναλυτικὴν γεωμετρίαν.
  9. Μητσόπουλος Π. — Ζωολογίαν.
  10. Μητσόπουλος Κ. — Ὀρυκτολογίαν.
  11. Μιστριώτης Γ. — Ἑρμηνείαν εἰς τὸ προοίμιον τοῦ Θουκυδίδου. Ἑλληνικὴν γραμματολογίαν.
  12. Νικολαΐδης Ν. — Κινηματικὴν. Τριγωνομετρίαν.
  13. Ὀρφανίδης Θ. — Ἀνατομίαν, ὄργανογραφίαν καὶ φυσιολογίαν τῶν φυτῶν.
  14. Πάγκαλίδης Ι. — Περὶ γυμνασιακῆς παιδαγωγίας καὶ διδασκαλίας. Ἑρμηνείαν τοῦ Γ τῆς Ἰλιάδος.
  15. Παπαρρηγόπουλος Κ. — Ἱστορίαν τοῦ ἑλλην. ἔθνους.
  16. Πυλαρινός Φ. — Φιλοσοφίαν τῆς ἱστορίας.
  17. Ρουσόπουλος Α. — Ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ἑρμηνείαν Πλουταίου. Ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν. Ἀρχαιο-λογικὰ ἀσκήσεις.
  18. Σεμιτέλος Δ. — Ἑλληνικὴν μετρικὴν.
  19. Στρομπός Δ. — Πειραματικὴν φυσικὴν.
  20. Τσιβανόπουλος Σ. — Βίσιαιωνικὴν ἱστορίαν.
  21. Φίλιππος Ἰωάννου. — Μεταφυσικὴν, Φυσικὸν δίκαιον.
  22. Φιντικλῆς Σ. — Ἑρμηνείαν τοῦ Σοφοκλέους Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῶ, ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γραμματολογίαν. Ἑρμηνείαν Θουκυδίδου.
  23. Χρηστομάνος Α. — Γενικὴν χημείαν. Ὀργανικὴν χημείαν. Ἀσκήσεις πρακτικαὶ τῶν φαρμακευτικῶν, ἱατρῶν καὶ φυσικῶν.

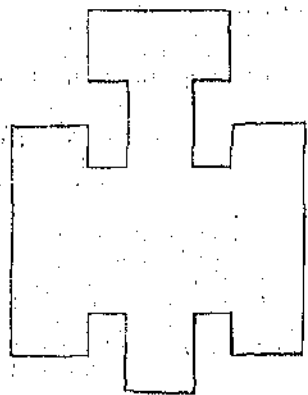
- Υφηγηταί.
1. Ἀργυρόπουλος Τ. — Πειραματικὴν φυσικὴν. Ἀνωτέραν μαθηματικὴν ὀπτικὴν.
  2. Δέφυρος Β. — Ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν διαλέκτων ἐπὶ διαλεκτικῶν ἐπιγραφῶν.
  3. Ἰωάννου Ι. — Χημείαν δημοσιονομικὴν εἰς τὴν Ἱατρικὴν.
  4. Δάμπερος Π. Σ. — Ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, τὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ Περικλέους. Ἱστορίαν τῆς βρακείας τῶν Ἰορκινῶν. Ἀσκήσεις γραφογνωστικῆς καὶ ἐπιγραφικῆς.
  5. Νυλωνῆς Κ. — Ἱστορίαν τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν παρ' Ἑλληνας, ἰδίως δὲ τῆς πλαστικῆς. Πρακτικὰς ἀσκήσεις.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

799.

Σχημάτισον διὰ τῶν 28 πινάκων τοῦ δομένου σχήματος ὁμοίον τῷ κατωτέρῳ. Πρέπει τὰ 6, 5, 4, 3, 2, 1 καὶ 0 νὰ συνάπτωνται ἑκάστῳ ἀπὸ τέσσαρα. Τὰ ἔκτα τοῦ σχήματος θ' ἀποτελῶνται ὑπὸ τῶν διπλῶν ἀριθμῶν· ὁ δὲ ταῦτ' ἐπὶ πρῶτον τὸ δικαῖον μὴδὲν πρὸς τὸ ἕνω μέρος ἐκ δεξιάων, κατόπιν, πρὸς τὰ ἀριστερά, τὸ δικαῖον 2ν, τὸ δικαῖον 3ου, τὸ δικαῖον 4ου καὶ οὕτω καθέξῃς.

800.

Σείκομαι ὅταν στέκεσαι, κινῶμαι ὅταν κινῆσαι, Ἄδύνατον νὰ εἶμι' ἐκὶ' ἐκού καὶ σὺ δὲν εἶσαι.

801.

Καὶ τετραπύδου καὶ πενήσ' τὴν φύσιν ἅμα ἔγω· Ὅυ' εἰς τὸ σκότος τὸ πολὺ, οὐ' εἰς τὸ φῶς ἀντέγω.

802.

Γυμνός μὲν εἶμαι πάντοτε, πλὴν τοῦς γυμνός ἐνδύω, Καὶ ὅπου τρώπαις ἀπαντῶ, τὰς φράττω καὶ τὰς κλείω. Ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσιν, ἀνοίγω καὶ εἰσδύω.

803.

Τετραπύδου ἅμα κ' ἔρπετόν εἰμι κατὰ ἐπὶ τῆς γῆς· Ἢ κεραλή μου ἀν' ἐμὴν, ἐπὶ τῆς γῆς μὴ με ζητῆς. Στὴν ἀτμοσφαίραν παριούθ' ἔνευ περὶ ὄρων καὶ πνοῆς. Καὶ ἴσταμαι· καὶ πνέω, Καὶ εἰς τὴν φύσιν ἔνευ καὶ τέρψιν διαχέω.

804.

Ἄνδρον εἶμι μικρόσωμον, καὶ εἰς τὰς παιδιὰδας Τοῦ νέου κόσμου ὄργιστὸν κατέγω μαριάδας. Ἄν' ἡμῶν τῶν ἀλλήλων μου κανονικῶς χωρίση Τὸ ἕνα φιλόλογον μὰς θανάτῳ ὄνασθησης.

805.

De bon des gens, lecteur, ma bizarre nature
Mal l'esprit éclairé souvent à la torture ;
Dix pieds forment mon tout ; fais bien attention
Que j'exige toujours de la réflexion.
En moi tu trouveras un fleuve d'Italie ;
Ce qu'on doit observer ; ce qui guide aux combats
Le courage et l'ardeur de nos jeunes soldats ;
Ce qui se fait chérir en excitant l'envie ;
Un fruit d'automne ; enfin, pour me deviner mieux,
To le dirai-je, ami, je suis devant tes yeux.

806.

Tout mortel doit toujours s'estimer mon dernier,
Quand il peut de mon tout adoucir mon premier.

ΛΥΣΕΙΣ

799. Ὁ λέξις ἀρματωλός, λέγει δ κ. Κ. Παπαρηγόπουλος ἐν τῇ ἱστορίᾳ του, ἔξ ἧς σταχυολογοῦμεν τὸ ἀρθροῖδον τοῦτο, παρήχθη ἐκ τοῦ ὀνόματος ἀρματοῦ ὅπερ οἱ Ἕνετοὶ ἀπέδιδον, ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι, εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἱταλούς ἀπὸ τῶν μισθοφόρων. Κατὰ μίμησιν τῶν Ἕνετῶν ἡ ὀσμάνικὴ κυβέρνησις εἰσεν εἰς τὴν ἠμερισίαν αὐτῆς (ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τῆς 15 ἑκατοσταετηρίδος) μισθοφόρους ἀνομολοῦσα ἀπὸ τοῦς ἀρματολούς, εἰς τὰς μαχίμους ὁ δὲ μάδας αὐτῶν ἐπέτρεψε τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν περιστολὴν τῆς ληστείας. Τὰ σύμματα ταῦτα τὰ ὅποια, δαπάναις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ συντηροῦμενα καὶ ἐξ Ἑλλήνων

μόνον συγκείμενα, ἦσαν ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀνεμνημένα εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας, πλὴν τῶν τῆς Πελοποννήσου, ἕνα οὐδέποτε διήρξαν τουρκικὰ ἀρματολῆα. Οἱ ἀρματολῶ οὗτοι δὲν κριναν πάντοτε πιστοὶ εἰς τὴν ὀσμάνικὴν κυβέρνησιν· πολλὰκις οὐ μόνον ματαίχον ὄλων τῶν ἑπαναστατικῶν κινήματων ἀλλὰ καὶ ὀκοῦθεν προήρχοντο εἰς ἐχθροπραξίας κατὰ τῶν Τούρκων. Ἡ Ἱψηλὴ Πύλη ὀπώπτειν αὐτοὺς πάντοτε, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἐπαγείρησε νὰ τοὺς ἐκδικηθῇ. Καθὼς δὲ οἱ κλέφται εἶχον γίνεαι ἀρματολῶι, οὕτως οἱ ἀρματολῶι ἐγίνοντο κλέφται, ἡ δὲ μετάθεσις αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἰδιότητος εἰς τὴν ἄλλαν ἀπέβαινε τοσοῦτον συχνὴ ὥστε τὰ ἑνωμῆα ἐκεῖνα κατήντησαν νὰ ἐκλαμβάνωνται ἀδιαφόροι σχεδὸν τὸ ἐν ἀντι τοῦ ἄλλου καὶ ἐκ παραλλήλου νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἴσως οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, οἱ πλείστοροι τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν, δὲν εἶχον τὴν συνέσειρην τῆς ὀθμάνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας· ἴσως ἐμάχοντο κατὰ τῶν Τούρκων ἑλευθεροῦμαι μᾶλλον ὀπὸ σφοδρῶτάτου ἀτοματισμοῦ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἢ ἔχοντες τὸ ὀψηλότερον αἰσθημα τῆς ὀλης πατρίδος. Ἄλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἀφοῦ διατέλειαν οἱ κυριώτατοι ἐπικουροὶ ὄλων τῶν ἑπαναστατικῶν κινήματων ὄσα οἱ πατέρες ἡμῶν διεξήγαγον ἐπὶ 400 ἔτη, διήρξαν οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς ὀθμάνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας. Ἀπὸ τοῦ Βαλκανίου μέχρι τῆς Ἰταλίας ὄλα τὰ λαμπρὰ ἔργα τῆς ἑπαναστάσεως ὀπὸ τῶν ἀρματολῶν καὶ τῶν κλεφτῶν κατηρῶθήσαν. — 799. Ἠληροῦμεν τὸ μέτρον τῶν 8 ὄκ, καὶ κενῶμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14. Ἀπολοῦθαις πληροῦμεν ἐκ δευτέρου τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ κενῶμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ. Ὀῦτω δὲ ἔχομεν πλῆρες μὲν τὸ μέτρον τῶν 14 ὄκῶδων, 2 δὲ ὄκάδας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 8. Ἰδῶν, ἀφοῦ κενῶσωμεν τὸ μὲν μέτρον τῶν 14 ὄκ, ἐντὸς τοῦ ἀγγείου, ὄπερ περιεῖχε τὸ ὄλικὸν πᾶσῶν τῶν ὄκάδων, τὰς δὲ ὄσο ὄκάδας τὰς περιεχομένης ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 8 ὄκάδων εἰς τὸ τῶν 14, πληροῦμεν τὸ μέτρον τῶν 8, καὶ κενῶμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14, καὶ οὕτω ἔχομεν 10 μὲν ὄκάδας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14, τὰς δὲ ἐπιλοίπουκ 10 ἐντὸς τοῦ ἀγγείου ὄπερ περιεῖχε τὰς ὄλας ὄκάδας.

797.

12	8	5	21	19
16	14	7	3	25
23	20	11	9	2
4	22	18	15	6
10	1	24	17	13

798. Tant va la cruche à la fontaine, qu'elle y laisse la manche ou l'oreille. — 799. Ἐξ ἧς ἔργον θὰ ἦτον, λέγει τις, ἂν ὄλα τοῦ κόσμου τὰ βιβλία ἐγίνοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός, ἕνα διακροῦσιν τίνας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἔχομεν ὄλιγην κρίσιν ἕως νὰ τοῖς ἦνε ἴδια. — 799. Περὶ Ἄνδρος. — 797. Ἐν-ὄξ. — 798. Κῆπος-Κῆρος. — 799. Ἐρῶνος-ἔρος. — 794. Φύλακῃ-ὄλακῃ.

798.

E E R E T
E P E L E
R E T E T
E I E V E
T E T E R

796. Nevers-envers. — 797. L'acier-à-àcer. — 798. Elle ne tient qu'à une lettre. Le jeune avocat rugit quand on lui donne de l'argent. Le vieil avocat rugit quand on ne lui en donne pas.

ΠΑΡΑΡΑΜΑΤΑ

Τὸ 770^ο αἰνίγμα εἶνε ἀμπετυχῆς ὄσα αἰνίγματα κατὰ παραδρομὴν συνενωθέντων, ὄν τὸ δεῦτερον ἀπὸ τῶν ὄσων οἱ ὄδο τελευταῖοι στίχοι, ὄς δεικνύει καὶ ἡ διαφορά τοῦ μέτρον. Ἢ ὄσας τοῦ μὲν 770^ο αἰνίγματος εἶνε χαρὰ (τοῦ πρώτου), καὶ ὄξ (τοῦ δευτέρου).

Ἀθήνησι, τύποις Πέτρου Περρῆ.